

Prelát: Návštěva a péče o nemocné

„Pozornost k nemohoucím se nesmí redukovat na to, čím bylo Dílo charakteristické ve svém počátku“, říká prelát a obšírněji mluví o prvních skutcích tělesného milosrdenství, které doporučuje i církvev.

13.01.2016

První skutky tělesného milosrdenství, které nám církvev předkládá, se zaměřují na *návštěvu nemocných a péči o ně*: úkol, který Ježíš Kristus často praktikoval během

svého života na zemi. Mezi mnoha dalšími scénami z evangelia ho vidíme, jak uzdravuje Petrovu tchyni, navrácí zdraví Jairusově dceři, ošetřuje chromého u rybníka Betsaidy nebo se zastavuje u skupiny slepců, kteří na něho čekají u vstupu do Jeruzaléma. Utrpení těchto lidí nám ukazuje, že Bůh jim přichází naproti a oznamuje spásu, kterou přináší všem lidem.

U nemocných si všímal Pán především jejich lidství, které potřebovalo spásu. Stává se, že když se těšíme zdraví, může přijít pokušení, že na Boha zapomeneme, ale když se bolest nebo utrpení v našem životě objeví, může nám přijít na mysl výkřik slepce, když vycházel z Jericha: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Zvláště ve slabosti zakoušíme svou bezmocnost.

Zastavme se také před obtížemi druhých lidí, tak postupoval i Kristus.

Duch svatý, nekonečná Láska, dá
útěchu druhým lidem
prostřednictvím našeho
doprovázení, rozhovoru s nimi a naší
ohleduplnou a konstruktivní
diskrétností vždy, když to pacient
potřebuje. Každý z nás se
dennodenně zaobírá svými
aktivitami, úkoly se bez ustání
hromadí, my ale nesmíme dovolit,
aby nám nějaká neodkladná agenda
bránila v péči o nemocné.

Existuje mnoho příkladů svatých,
kteří napodobovali Ježíše i v tomto
díle milosrdenství. Kupříkladu svatý
Josemaría měl ve zvyku vysvětlovat,
že Opus Dei se narodilo - jako
naprostá nutnost - v nemocnicích,
mezi nemocnými. Od té doby, co se v
roce 1926 nebo 1927 přestěhoval do
Madridu, a až do roku 1931
intenzivně spolupracoval s různými
asistenčními organizacemi - Patronát
nemocných, bratrstvo svatého Filipa
Neri, atd. -, které se staraly o

pacienty v nemocnicích a na předměstích hlavního města. Madrid měl tehdy více než milion obyvatel; mezi okrajovými čtvrtěmi byly velké vzdálenosti, dopravních prostředků bylo poskrovnu, a proto navštěvoval, vždy pěšky, potřebná místa, aby mohl sloužit nemocným v jejich domech a chatrčích. Přinášel jim Krista a odpuštění Boha Otce. Kolik lidí vešlo do nebe díky této kněžské práci svatého Josemaríi!

Na tato místa, především od roku 1933, byl doprovázen několika mladými lidmi, které duchovně vedl. Společně s nimi nabízel pacientům slova útěchy nebo jim posluhovali, například mytí a stříhání nehtů nebo jim něco dobrého přečetli. Právě mnozí z těchto mladých lidí konfrontovaných s bolestí a chudobou bližních objevili v nemocných a nemohoucích Ježíše Krista.

Dcery a synové moji, přátelé, kteří máte účast na apoštolátě prelatury, tato pozornost k nemohoucím se nesmí redukovat na to, čím bylo Dílo charakteristické ve svém počátku: Opus Dei se nadále rodí a roste každý den v tobě, ve mně, když praktikujeme milosrdenství k opuštěným, když objevíme Krista v duších těch, kdo jsou nám nablízku, a zvláště těch, kdo jsou sužováni nějakým zlem.

Přinášejme jako Kristus Boží milosrdenství těm, o které se staráme, se kterými trávíme čas nebo jim sloužíme a nebo kterým jen zavoláme. Budeme je tak moci odvést od jejich zármutku nebo osamělosti, vyslechnout si trpělivě, co je trápí, předat jim lásku a posilu, aby důstojně snášeli svou situaci. A připomenout jim, že nemoc je příležitost, jak se spojit s křížem Ježíše Krista.

V *Cestě* známé po celém světě svatý Josemaría napsal: „- Dítě. - Nemocný. - Necítíte nutkání psát tato slova s velkým písmenem? Pro milující duši jsou děti a nemocní On.“ A už od svého mládí - mládí svatého Josemaríi - viděl Krista v trpících, protože Ježíš nemocné nejenom léčil, ale On se s nimi ztotožňoval. Syn Boží obrovsky trpěl: pomysleme například na jeho fyzické a duševní vyčerpání v Olivové zahradě; na nepopsatelnou bolest při každém šlehnutí bičem; na bolest hlavy a fyzickou slabost, které ho musely přímo zaplavit ve chvílích před jeho umučením...

Pro ty, kdo trpí nějakou nemocí, přijímají možná tuto bolestivou situaci jako nesrozumitelné břímě nemající smysl; skutečnost může vypadat chmurně a bezdůvodně. Proto když Pán dovolí, abychom zakoušeli bolest, přijměme ji. A když musíme jít k lékaři, řídme se pokorně

jeho radami a budme dobrými pacienty: s nebeskou pomocí se snažme přijmout tuto situaci a přejme si, abychom načerpali síly a mohli velkoryse sloužit Bohu a druhým lidem. Ale kdyby byla jeho vůle jiná, řekněme s Pannou Marií: *fiat!*, staň se!, naplň se vůle Boží...

Takto se naučíme obracet k Pánu v naší modlitbě a říkat mu:

Nerozumím tomu, co chceš, ale ani nepožaduji, abys mi to vysvětlil. Když dopouštíš nemoc, pomoz mi, abych tuto chvíli překonal: ať se s tebou úžeji sjednotím, ať se více sjednotím s těmi, kdo mě doprovázejí, ať se sjednotím s celým lidstvem. A když opakujeme slova svatého Josemaríi, svěřme se Duchu svatému: „Duchu porozumění a rady, Duchu radosti a pokoje! Přeji si, co si ty přeješ, přeji si to, protože si to přeješ ty, přeji si to, jak ty chceš, přeji si to, kdy si to ty přeješ....“

Kolik dobra přináší duši každé ženy a každého muže skutečnost být nositelem milosrdenství! Prosme Pána prostřednictvím Nejsvětější Matky, aby nás vedl k tomu, že budeme předávat lásku Boží těm, kdo nemají zdraví, a přijímejme s pokojem milosrdenství Pána, je-li jeho vůle se s Ním spojit prostřednictvím Kříže.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
navsteva-nemocnych-a-pece-o-ne/](https://opusdei.org/cs-cz/article/navsteva-nemocnych-a-pece-o-ne/)
(08.04.2026)